

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอ้างอิงตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดค่าจ้างให้กับลูกจ้างตามระดับฝีมือได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม โดยมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ กำหนดร่างอัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานครอบคลุม ๓๐ สาขาอาชีพ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบอัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานใน ๓๐ สาขาอาชีพตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศกระทรวงแรงงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการค่าจ้างเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยห้าสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

ข้อ ๒ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศในรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยแปดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยแปดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

ข้อ ๔ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยห้าสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

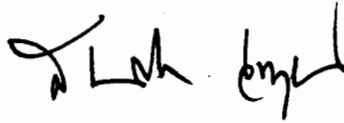
ข้อ ๕ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าในรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยห้าสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

ข้อ ๖ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสองร้อยสามสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท

ข้อ ๒๙ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท (ไม่มีระดับ ๒ และระดับ ๓)

ข้อ ๓๐ อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาอาชีพพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยก
ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท (ไม่มีระดับ ๒ และระดับ ๓)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายสมศักดิ์ เทพสุทิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

คำชี้แจง

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ตามที่กระทรวงแรงงานได้ออกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๑) ลงวันที่ มกราคม ๒๕๔๔ กำหนดอัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน นำร่องใน ๓๐ สาขาอาชีพ เพื่อขอความร่วมมือและส่งเสริมให้ภาคเอกชนใช้เป็นมาตรฐานในการกำหนดค่าจ้างให้กับลูกจ้างในสถานประกอบการ ตามระดับฝีมือได้อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม กระทรวงแรงงานจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เห็นชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการ ตามมาตรการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในช่วง ๖ เดือนหลังของปี ๒๕๔๘ ซึ่งมาตรการที่ ๓ ได้กำหนดให้สนับสนุน ภาคเอกชนปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพ และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายทั้งนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งพิจารณาให้เหมาะสมกับระดับทักษะฝีมือ

คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการโครงสร้างค่าจ้างภาคเอกชน ประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ ๕ คน รวมจำนวน ๑๕ คน เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามระดับ มาตรฐานฝีมือแรงงานใน ๓๐ สาขาอาชีพ ซึ่งคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยไม่มีสภาพบังคับ เนื่องจากเห็นควรให้เป็นไปตามกลไกตลาด

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เห็นชอบร่างอัตราค่าจ้างตามระดับมาตรฐาน ฝีมือแรงงานใน ๓๐ สาขาอาชีพ ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ

รายละเอียดมาตรฐานฝีมือแรงงานใน 30 สาขาอาชีพ มีดังนี้

๑. นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๔

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และ ทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใหนายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒. คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

๒.๑ มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ ผู้เข้ารับการทดสอบต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์นับถึงวันเข้ารับการทดสอบ และมีประสบการณ์การทำงานหรือประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาขาอาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือผ่านการฝึกฝีมือแรงงานหรือฝึกอาชีพในสาขาอาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพและมีประสบการณ์จากการฝึกหรือปฏิบัติงานในกิจการในสาขาที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือเป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๒ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องมีประสบการณ์การทำงาน หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับตั้งแต่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ หรือได้คะแนนรวมในการทดสอบระดับ ๑ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ สามารถเข้ารับการทดสอบได้ทันที โดยไม่ต้องรอรระยะเวลา ๑ ปี

๒.๓ มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๓ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องมีประสบการณ์การทำงาน หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๒ หรือได้คะแนนรวมในการทดสอบระดับ ๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ สามารถเข้ารับการทดสอบได้ทันที โดยไม่ต้องรอรระยะเวลา ๑ ปี

๓. การทดสอบ

๓.๑ การทดสอบแบ่งออกเป็น ๒ ภาค คือ ภาคความรู้ และภาคความสามารถ

๓.๒ เกณฑ์การตัดสิน

คะแนนรวมภาคความรู้ และภาคความสามารถ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ขึ้นกับแต่ละสาขา โดยพิจารณาถึงระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน วิธีการปฏิบัติงาน การเลือกใช้และดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน การเลือกใช้วัสดุอย่างถูกต้อง เหมาะสม และประหยัด การดูแลความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน และผลงานที่สำเร็จ

๔. สรุประดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถใน ๓๐ สาขาอาชีพ

รายละเอียดเพิ่มเติมได้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติแต่ละสาขาอาชีพ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน <http://www.dsd.go.th> หรือที่ <http://home.dsd.go.th/standard> หรือที่กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทร. 0 2643 4987

(๑) ช่างซ่อมรถยนต์

ระดับ ๑ สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เต็มน้ำมันเครื่อง เติมน้ำมันหล่อลื่น ปรับตั้งระยะคันเหยียบเบรก โล่ลมเบรก เป็นต้น

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซินและเครื่องยนต์ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่างรถยนต์ เช่น ถอดและประกอบกรงกึ่งเกียร์ ชุดคลัทช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อ ประเมินราคาซ่อมทั่วไป

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถตรวจสอบสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้องของปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติระบบเบรก ABS เป็นต้น

(๒) ช่างเครื่องปรับอากาศในรถยนต์

ระดับ ๑ สามารถบริการระบบทำความเย็นเบื้องต้น เช่น เติมน้ำหล่อเย็น ทำความสะอาดกรองอากาศ ติดตั้งท่อทางเดินสารทำความเย็น สายเดินเครื่องสุญญากาศได้ เป็นต้น

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถวิเคราะห์และแก้ไขข้อขัดข้องของระบบทำความเย็นในเรื่องของวงจรไฟฟ้าและระบบสารทำความเย็น

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถดัดแปลงวงจรไฟฟ้าในระบบทำความเย็นและดัดแปลงระบบสารทำความเย็น อาทิ โอเวอร์ฮอล คอมเพรสเซอร์ เก็บกักสารทำความเย็นเพื่อนำกลับมาใช้งานใหม่และให้คำแนะนำได้

(๓) ช่างเคาะตัวถังรถยนต์

ระดับ ๑ สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุด ในงานพื้นฐานการเคาะตัวถัง ตกแต่งตัวถังจากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณที่ง่าย ๆ ถอด ประกอบ และปรับหาตำแหน่งที่เหมาะสมของประตูรถ ผ่ากระโปรงรถ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปะผุ เปลี่ยน และตกแต่ง งานตัวถังรถยนต์ทุกชิ้นส่วน ถอด ประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุดที่เกี่ยวข้องกับการเคาะตัวถัง เช่น ชุดคอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงานพลาสติก

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเชื่อมวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือจากเหล็กและพลาสติก ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ในทุกสภาพ

(๔) ช่างสีรถยนต์

ระดับ ๑ สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท ปู่สีบนผิวโลหะเรียบ ผิวโค้งและไปจับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมใต้ท้องรถ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็วและแห้งช้าทั้งแบบสีธรรมดาและสีพิเศษ ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันซึม

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเทียบสี ผสมสี และซ่อมรอยต่อสี อบสี โดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมสีตามลักษณะของงาน

(๕) ช่างไฟฟ้าในรถยนต์

ระดับ ๑ สามารถต่อวงจร ถอดและประกอบระบบไฟสัญญาณ ระบบไฟอำนวยความสะดวกวงจรมาตรวัด ระบบไฟแสงสว่าง ระบบสตาร์ท ระบบหัวเผา ระบบจุดระเบิด ระบบประจุไฟฟ้า และบริการเบตเตอร์

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถตรวจสอบการทำงานและแก้ไขข้อขัดข้องของระบบไฟฟ้าทุกประเภท

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถใช้เครื่องมือวัดทางไฟฟ้าระดับสูง อาทิ ออสซิลโลสโคป เครื่องทดสอบกระแส ตรวจสอบการทำงานและแก้ไขข้อขัดข้อง ระบบเบรกไฟฟ้า ระบบถุงลมนิรภัย ระบบเบรก ABS ระบบพวงมาลัยเพาเวอร์ ระบบควบคุมมอเตอร์ไฟฟ้าอัตโนมัติ ระบบควบคุมเกียร์อัตโนมัติ

(๖) ช่างตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี

ระดับ ๑ สามารถวัดตัว กำหนดผ้า เตรียมผ้าก่อนตัด สร้างแบบตัด และเย็บประกอบประเภทต่าง ๆ เช่น กระโปรง กางเกง เสื้อปกฮาวาย ปกเชิ้ต และแขนแบบต่าง ๆ เป็นต้น

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถแก้ไขปัญหารูปร่าง ดัดแปลงชุดต่าง ๆ ตัดเสื้อผ้าประเภทต้องมีผ้ารองในและซับใน เช่น ชุดสูท ปกเทเลอร์ แขนประเภทต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้งแก้ไขเครื่องจักร และอุปกรณ์ต่าง ๆ

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถวิเคราะห์แก้ไขแบบตัดให้เหมาะสม ตัดเย็บในโอกาสพิเศษได้ เช่น ชุดไทยประเภทต่าง ๆ ชุดราตรี เป็นต้น

(๗) ช่างตัดผ้า

ระดับ ๑ สามารถใช้เครื่องตัดผ้า เครื่องตัดหัวผ้า การตัดผ้า และมัดชิ้นงาน จำนวน ๕๐ ชิ้น

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถใช้เครื่องปัดตัด เครื่องอัดผ้าเคมี กาว วางแผนควบคุม จัดการตารางการตัด และคำนวณชิ้นของผ้า

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถวางแผนการทำงาน และเป้าหมายการผลิต วิเคราะห์ แก้ไขปัญหาในกระบวนการตัด ประยุกต์ใช้เครื่องตัดด้วยคอมพิวเตอร์

(๘) ช่างย้อมสีสิ่งทอ

ระดับ ๑ สามารถย้อมสีโดยใช้สารเคมีบนผ้าฝ้ายด้วยมือ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถควบคุมกระบวนการย้อมสีสิ่งทอด้วยเครื่องจักร ตามความสามารถของแต่ละบุคคล และแก้ปัญหาในระหว่างการย้อม

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถวางแผน ตัดสินใจ และแก้ปัญหาในการควบคุมการผลิต ติดตามประเมินผล และวินิจฉัยชิ้นงานตามแบบที่กำหนด

(๙) ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)

ระดับ ๑ สามารถใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการฝังได้ถูกต้องเหมาะสม เก็บรักษาวัสดุมีค่าอย่างถูกต้อง อ่านแบบ และใบสั่งงานได้ ควบคุมการสูญเสีย ฝังอัญมณีประเภทหมากเตย หุ้ม ไขปลา หิน

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถตรวจสอบคุณภาพ แก้ไขปัญหา เจียรไน จัดตกแต่ง ขูบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังอัญมณีประเภทต่าง ๆ เช่น พลอยสีเหลี่ยม พลอยเม็ดยอด ฝังงานโบราณ เป็นต้น

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถวิเคราะห์ วินิจฉัย แก้ไขปัญหา ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับฝีมืองาน ประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ออกแบบให้เหมาะสมกับตัวเรือน ฝังอัญมณีประเภทสังวาลย์

(๑๐) ช่างเครื่องเรือนไม้

ระดับ ๑ สามารถลับ แต่งคมและปรับแต่งเครื่องมือ ต่อไม้ เข้าไม้ เสริมไม้ และเพลาะไม้ ทำชิ้นโปร่ง โต๊ะข้าง ม้านั่ง

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือกลงานไม้ เขียนแบบภาพฉาย ภาพตัด และภาพสามมิติ สร้างแม่แบบนำ สร้างเครื่องเรือนไม้รูปแบบต่าง ๆ อาทิ เครื่องเรือนไม้ประเภท Built-in และประเภทถอดประกอบได้

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถใช้และประยุกต์เครื่องมือกลและเครื่องจักรกลกลึงงานไม้รูปทรงต่าง ๆ และตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นวีเนียร์ แผ่นฟอร์ไมก้า เป็นต้น ทำเครื่องเรือนที่ปรับขนาดและรูปแบบได้ในเชิงกล อาทิ โต๊ะ ตู้ รวมทั้งประมาณราคางาน วางแผนการทำงานและมอบหมายงาน

(๑๑) ช่างสีเครื่องเรือน

ระดับ ๑ สามารถถอดประกอบชิ้นงาน และเตรียมพื้นผิวเก่า-ใหม่ ย้อมสีฝุ่น เคลือบแลคเกอร์เงา และแลคเกอร์ด้าน ใช้อุปกรณ์เครื่องดับเพลิงได้

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถผสมสีได้ตามที่กำหนด ย้อมสี ทาสี พ่นสี ตามแนวนอนและแนวตั้งลักษณะผิวเรียบ

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถพ่นสีชิ้นงานที่มีลักษณะผิวหน้าโค้ง ชิ้นงานที่เป็นมุมยุ่งยากซับซ้อน ทำสีลายไม้ สีระเบิด สีลายหินอ่อน สีลายหินแกรนิต เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคางาน วางแผนการทำงานและมอบหมายงาน

(๑๒) ช่างบุครุภัณฑ์

ระดับ ๑ สามารถทำเบาะรูปสี่เหลี่ยม

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถบุเก้าอี้ โต๊ะเครื่องแป้ง

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถทำโซฟา

(๑๓) การแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทย

ระดับ ๑ สามารถนวดเพื่อผ่อนคลาย แก้ไขอาการปวดเมื่อยทั่วไป หรือนวดเท้าเพื่อสุขภาพ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถนวดเพื่อบรรเทาอาการโรคทั่ว ๆ ไป ๑๐ อาการ เช่น ปวดศีรษะจากความเครียด ปวดข้อเท้าจากข้อเท้าแพลง ยกเว้นข้ออักเสบ ปวด บวม แดงร้อน เป็นต้น

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถวินิจฉัยอาการโรคตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย พร้อมทั้งบอกข้อห้ามและข้อควรระวังในการนวด ๓๐ อาการโรค เช่น หัวไหล่ติดเรื้อรัง ตะคริวอ่อน ปวดเข่าเรื้อรัง พากินสัน เป็นต้น

(๑๔) ช่างเชื่อมอาร์กโลหะด้วยมือ

ระดับ ๑ สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่นและท่อ) ที่เป็นแนวเชื่อมฟิลเล็ต (Fillet Weld)

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่น) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อชน (Butt -Weld)

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่าน **ระดับ ๒** และสามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (ท่อ) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อชน (Butt Weld) เช่น โครงสร้างหลังคาสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นต้น

(๑๕) ช่างกลึง

ระดับ ๑ สามารถกลึงปาดหน้าขึ้นงาน กลึงปอกตามแนวยาว กลึงเรียวล้น และกลึงลบคม กลึงขึ้นลาย และกลึงตัดชิ้นงาน

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถกลึงตกร่อง กลึงรัศมี กลึงปาร์เคมี คว้านรู กลึงตกร่องรูใน และกลึงเรียวยาวใน กลึงและวัดขนาดเรียวยาว

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถกลึงเกลียวขวาและเกลียวซ้าย สี่เหลี่ยมภายนอกและภายใน กลึงเกลียวขวาและเกลียวซ้ายหลายปากแบบตัววี (V-Shape) และแบบสี่เหลี่ยมคางหมูภายนอกและภายใน

(๑๖) ช่างไม้ก่อสร้าง

ระดับ ๑ สามารถสร้าง ประกอบ ติดตั้งไม้แบบ คาน เสา พื้น บันไดช่วงพาดเดียว แผ่นพื้นด้วยไม้หรือแผ่น ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป ฝ้าเพดานด้วยไม้แปรรูปหรือวัสดุแผ่นอื่น ๆ ระบายเดียว

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถสร้างไม้แบบเสากลม บันไดเวียน บันไดหักศอก ชุ่มโค้งผนัง รูปทรงทำเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยมที่ไม่สลับซับซ้อน ประกอบติดตั้งโครงหลังคาซ้อน ประกอบ ติดตั้ง และรื้อถอนนั่งร้าน

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบติดตั้งไม้แบบบันไดเวียน บันไดหักศอก ชุ่มโค้งผนัง รูปทรงทำเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยมแบบที่มีความสลับซับซ้อน สร้างและประกอบติดตั้งชิ้นส่วนของโครงสร้างของระบบผนังรับน้ำหนัก โครงสร้างหลังคาแบบโครงถัก ประมาณราคางาน วางแผนการทำงานและมอบหมายงาน

(๑๗) ช่างก่ออิฐ

ระดับ ๑ สามารถก่ออิฐเพื่อฉาบให้ได้ขนาด ระดับ ดิ่ง ฉาก ระบาย

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถใช้เครื่องมือกลตัดอิฐ ก่ออิฐ โครงสร้างรับกำลัง รูปทรงโค้งแนวราบ ประกอบ ติดตั้ง และรื้อถอนนั่งร้าน

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถก่ออิฐชุ่มโค้ง ก่ออิฐโชว์แนว เขียนแบบ ปฏิบัติงาน ประมาณราคางาน วางแผนการทำงานและมอบหมายงาน

(๑๘) ช่างฉาบปูน

ระดับ ๑ สามารถประกอบ ติดตั้ง และรื้อถอนนั่งร้าน ทำปุ้มระดับ จับเช็ย ฉาบรองพื้น ฉาบทับหน้า ฉาบแต่งร่อง เสาะร่อง

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถฉาบแต่งลาย ฉาบฝ้าเพดาน ฉาบห้องคาน ฉาบพื้นผิวโค้ง และติดตั้งบัวสำเร็จรูป

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ สามารถปั้น และติดตั้งบัวลวดลายต่าง ๆ วิเคราะห์ และซ่อมแซมแก้ไขปัญหาทางฉาบ ฉาบฉนวนกันชื้น ฉาบผิวด้วยแอสฟัลต์ อีพ็อกซี่ วัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ

(๑๙) ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง

ระดับ ๑ สามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างมุ้งลวด ช่องแสงติดตาย และโครงคร่าว ฝ้าเพดานทึบบาร์

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างบานเลื่อน บานเปิด บานกระทุ้งและประตูบานเลื่อน

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบและติดตั้งประตูบานสวิง ประตู บานเลื่อนชนิดแขวน โครงคร่าวอะลูมิเนียมรอบอาคาร สร้างและใช้แม่แบบนำ เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคา ทำใบรายการวัสดุ วางแผนการปฏิบัติงาน และมอบหมายงาน

(๒๐) ผู้ประกอบอาหารไทย

ระดับ ๑ เป็นผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงาน สามารถจัดเตรียม ปรง และ จัดตกแต่งอาหารไทยทั้งคาว หวาน และอาหารว่างได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยตามหลักสุขอนามัย

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และเป็นผู้ที่มีฝีมือ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะในการ ประกอบอาหารไทยเป็นอย่างดี โดยสามารถอ่าน เขียนตำรับอาหาร และคิดราคาต้นทุนของอาหาร ควบคุมอันตราย ในอาหาร การทำความสะอาดและการฆ่าเชื้อโรค การจัดการในครัว และการควบคุมคุณภาพอาหาร มีความรู้เรื่อง อาหารมังสวิรัต อาหารเจและอาหารแบบสุขภาพ

(๒๑) ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์

ระดับ ๑ สามารถประกอบ ติดตั้งอุปกรณ์ และโปรแกรมในระบบคอมพิวเตอร์

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถติดตั้ง วิเคราะห์ และแก้ไขระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งระบบ Lan และ Network

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ สามารถออกแบบติดตั้ง วางระบบ Network ที่มีความปลอดภัยสูง

(๒๒) พนักงานการใช้คอมพิวเตอร์

ระดับ ๑ สามารถใช้โปรแกรมผลิตเอกสาร ตำรา ผลงานต่าง ๆ

(๒๓) ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร

ระดับ ๑ สามารถเดินสายไฟฟ้าด้วยเข็มขัดรัดสาย ติดตั้ง และประกอบต่อสายไฟและแผง จ่ายไฟระบบ ๑ เฟส

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถติดตั้งร้อยท่อระบบไฟ ๑ เฟส และ ๓ เฟส ตรวจสอบสาเหตุข้อขัดข้องในวงจรแผงเมนส์สวิตซ์ได้

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ สามารถติดตั้ง วิเคราะห์ แก้ไขข้อขัดข้อง และบำรุง รักษามอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า อุปกรณ์ตัดวงจรอัตโนมัติ ระบบสัญญาณเตือนภัย วงจรควบคุมอาคาร

(๒๔) ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม

ระดับ ๑ สามารถอ่านแบบไฟฟ้าแสงสว่างในโรงงาน เดินสาย ต่อสาย และติดตั้งมอเตอร์ ไฟฟ้า ตามแบบกำหนด

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าในท่อโลหะ แผงควบคุมมอเตอร์ แผงเครื่องม้อัดในวงจรแผงจ่ายไฟ

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถติดตั้ง ตรวจสอบ และบำรุงรักษา วงจรควบคุมมอเตอร์กระแสไฟสลับ (AC) และกระแสไฟตรง (DC) หม้อแปลงไฟฟ้าทั้ง ๑ เฟส และ ๓ เฟส

(๒๕) ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก

ระดับ ๑ สามารถเดินและติดตั้งท่อสารทำความเย็น ท่อน้ำทิ้ง และต่อวงจรไฟฟ้าในเครื่องปรับอากาศ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถติดตั้ง ตรวจสอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ ๑ เฟส และ ๓ เฟส

(๒๖) ช่างวิทยุและโทรทัศน์

ระดับ ๑ สามารถตรวจสอบ แก้ไข วงจรระบบเครื่องรับวิทยุ

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถตรวจสอบ แก้ไข เครื่องรับโทรทัศน์สี

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถตรวจสอบ แก้ไขเครื่องเล่นดีวีดี

(๒๗) ช่างกระสวน (ช่างทำแบบหล่อโลหะ)

ระดับ ๑ สามารถใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ร่วมกับสาขาช่างกลึง ช่างควบคุมเครื่องกัด ช่างควบคุมเครื่องเจียระไน ระดับ ๑

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถอ่านแบบกระสวนและกล่องใส่แบบ สร้างกระสวนไม้แบบแยกส่วนและกระสวนโม่

ระดับ ๓ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเขียนแบบกระสวนและกล่องใส่แบบ สร้างกระสวนอะลูมิเนียมชนิดมีใส่แบบกระสวนชนิดใบปาด กระสวนชนิดเมทซ์เพลท (กระสวนชุด)

(๒๘) ช่างปรับ

ระดับ ๑ สามารถสร้างชิ้นงานง่าย ๆ ซึ่งจะต้องนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ โดยมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.25 มม.

ระดับ ๒ ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถสร้างชิ้นงาน ซึ่งจะต้องนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ โดยมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.05 มม.

(๒๙) พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง

ระดับ ๑ สามารถใช้งานเครื่องจักร อาทิ ขับเลี้ยวทางสี่แยก ทางชัน ต่อหัวกับเทลเลอร์ (ทางลากจูง) ซ่อมบำรุงรักษาเบื้องต้น

(๓๐) พนักงานควบคุมเครื่องจักรรถยก

ระดับ ๑ สามารถตรวจสอบดูความพร้อมของเครื่องจักรรถยก อุณหภูมิเครื่องยนต์ก่อนใช้งาน ยกของจัดเรียงซ้อนกัน ยกถังกลมหรือวัสดุรูปทรงกระบอกที่วางอยู่ในแนวนอน เปลี่ยนไส้กรองอากาศ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น กรองน้ำมันหล่อลื่น เปลี่ยนไส้กรองน้ำมันเชื้อเพลิง ไล่ลมอากาศ และอัดจาระบี

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบการทั้งหลายนำอัตราค่าจ้างตามระดับ
มาตรฐานฝีมือแรงงานไปใช้เป็นเกณฑ์ขั้นต่ำในการกำหนดค่าจ้างให้กับลูกจ้างในสถานประกอบการตามระดับฝีมือ
อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ซึ่งจะส่งเสริมสันติสุขให้เกิดขึ้นในวงการแรงงานต่อไป

กระทรวงแรงงาน

มกราคม ๒๕๔๔